

N:o 187.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarerna den 25 maj 1906.
— — — — Andra Kammarerna den 25 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i fråga om mera betryggande garantier för utförande på ett tillfredsställande sätt af byggnader för arméns behof.

(Första Kammarernas tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 9.)

(Andra Kammarernas tillfälliga utskotts (n:o 4) utlåtanden n:is 10 o. 18.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har påpekats, att tillräcklig garanti icke funnes för att arméns byggnadsarbeten, hvilka för närvarande ombesörjdes af fortifikationen, verkställdes på ett tillfredsställande sätt, och har med anledning häraf hemställts, att Riksdagen måtte besluta aflåta skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t med anhållan, att Eders Kungl. Maj:t måtte låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till uppsättande af en från ingenjörtrupperna skild militärbyggnadskår samt i öfrigt låta utreda, hvilka ändringar i fortifikationens organisation, som däraf skulle blifva en följd.

De byggnadsarbeten, som för närvarande utföras och framdeles, särskildt under de närmaste åren, skola utföras för arméns behof, kunna uppdelas i två skilda grupper, fästningsarbeten och kasernbyggnadsarbeten. Det torde vara utan vidare utredning tydligt, att dessa byggnadsarbeten äro af väsentligt olika art och kräfva skilda förutsättningar hos dem, som hafva ledningen af arbetena

sig anförtrodd. Då i fråga om fästningsarbetena speciell fortifikatorisk och militär kunskap icke kan undvaras, lär däremot för utförande af kasernbyggnadsarbetena dylik specialkunskap ingalunda vara af nöden.

I fråga om det sätt, hvarpå en del kasernbyggnadsarbeten, hvilka enligt nu gällande ordning ombesörjas af fortifikationen, verkställes, hafva afsevärda anmärkningar framkommit; och har Riksdagen med anledning af senaste årets statsrevisorers anmärkningar rörande särskildt de kasernbyggnadsarbeten, som utförts vid Vaxholm och Oskar-Fredriksborg, i skrifvelse den 27 sistlidne april anhållit, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, hvilka åtgärder må böra vidtagas, på det att vid förestående kasernbyggnadsarbeten fullt tillförlitliga kostnadsberäkningar må vara att tillgå och tillfyllestgörande kontroll öfver arbetenas utförande må åstadkommas.

Med hänsyn därtill, att såväl inom fästnings- som kasernbyggnadsområdet extra ordinära och mycket omfattande arbeten förestå inom den närmaste tiden, anser Riksdagen det vara af vikt, att utredning rörande lämpligaste sättet för utförande af ifrågasvarande arbeten verkställas omedelbart eller så snart ske kan, på det att staten må draga största möjliga fördel af dess resultat vid de föreliggande, ej ännu afslutade eller påbörjade befästningar och nybyggnader, som af Riksdagen beslutats eller inom kort säkerligen komma att beslutas för armén. Äfven om det i motionen framställda förslag att uppsätta en särskild militärbyggnadskår skulle kunna lända till det därmed afsedda ändamål, att vinna erforderlig sakkunskap hos ledningen af byggnadsarbeten för arméns behof, är det dock påtagligt, att uppsättandet af en sådan kår — fränsedt de därmed förknippade, sannolikt icke obetydliga kostnader — skulle taga så lång tid i anspråk, att densamma svårligen skulle kunna komma till användning och gagn vid utförande af de stora arbeten, som under den närmaste tiden förestå. Men därjämte anser Riksdagen, att det näppeligen skulle vara lämpligt att vidare anförtro kasernbyggnadsarbetena åt en uteslutande militär byggnadskår, enär för dessa arbeten den militära utbildningen har föga att betyda. Civila sakkunnige, i samråd med militära och medicinska myndigheter, äro nämligen förvisso mera skickade att i fråga om dessa byggnadsarbeten åstadkomma såväl bättre plananordningar, ej minst i hygieniskt afseende, som framför allt att utföra arbetena på ett mera ekonomiskt sätt.

Med afseende å utförande af fästningsbyggnaderna lärer, i motsats till hvad fallet är med kasernbyggnader, den militära sakkunskapen, såsom ofvan nämnts, icke kunna undvaras, hvadan dessa arbeten allt fortfarande torde böra anförtros åt fortifikationen. Inom denna kår, sådan den nu är organiserad, finnes dock ingen särskild afdelning, hvilken erhållit den speciella utbildning, som utförande af fästningsbyggnader bör anses förutsätta. Såsom nu lär tillgå, beordras ofta officerare direkt från trupptjänst till byggnadsarbetens ledande och tvärtom. Då emellertid sannolikt är, att inom kåren förefinnas element, som äga bättre förutsättningar än andra att leda byggnadsföretag, kunde det i Riksdagens tanke vara fördelaktigt, om den ändring i fortifikationens organisation vidtoges, att en särskild afdelning därinom bildades för dessa fästningsbyggnadsarbeten. Likaså synes det Riksdagen vara förtjänt af öfvervägande, huruvida det ej vore lämpligt att för framtiden, i likhet med hvad förhållandet är i Tyskland, den omförmälda byggnadsafdelningen inom fortifikationen bereddes kompetens för sitt värf därigenom, att de officerare, som tillhöra en sådan afdelning, genomginge högre polytekniskt läroverk. Den ökade kostnaden för en så beskaffad uppdelning af fortifikationen torde icke blifva vidare afsevärd och i allt fall uppvägas af därmed förenade fördelar.

På grund af hvad sålunda anförts, får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville låta utreda, om genom förändring af fortifikationens organisation eller genom andra anordningar mera betryggande garantier för utförande på ett tillfredsställande sätt af byggnader för arméns räkning kunna vinnas.

Stockholm den 25 maj 1906.

Med undersätlig vördnad.
